

Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliğimizdeki Değişikliklere Bir Bakış

Hazırlayan: Salih Zeki Öçal

Sayın Meslektaşlarımız,

Yaklaşık 10 ay süren bir görüş alışverişi boyunca çeşitli değişimler süreci geçiren Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği yeni hali ile 24 Haziran 2007'de yayımlandı, ancak o tarihlerde bültenimiz baskıya girdiği için değerlendirmelerimizi bu sayımıza bıraktık. Malumların olduğu üzere Yönetmelikler Kanunlara nazaran daha dinamik yapıdadırlar ve uygulamann gerektirdiği değişimler, ilaveler, iptaller daha çabuk ve kolay yapılabilir, yeter ki taraflara adaletli davranırlar ayrımcılık yapılmaması ve görüş alışverişi sürecinde iyi ve demokratik bir katılım sağlansın. Bu defa Yönetmelik nerede ise tamamı ile gözden geçirildiğinden süreç biraz uzadı ve tabii ki Bakanlıktaki arkadaşlarımızı da epey yordu. Kendilerinin gayretlerini takdir ediyoruz. Bu arada Bakanlığa bildirim yapan firma sayısının da 4000 civarında olduğu bilgisini aldık. Olumlu bir gelişme. Ambalaj Atıkların Yönetmeliği neden diğer uygulamalara göre daha fazla ilgi çekiyor? Çünkü en fakirinden en zenginine kadar tüm toplumu, tüketici olan bireyleri, bireysel girişimcileri, tüm şirketleri, belediyeleri, ve diğer kurumları çeşitli sorumluluklar altına sokmakta hem de yeni iş fırsatları yaratmakta ayrıca daha kolektif bazda uygulama ve davranışları zorlamaktadır, ayrıca Ambalajın modern toplumun vazgeçilmezlerinden olduğundan bir göstergesi olmaktadır. Şimdi yeni yapılan değişikliklerin irdelemesine geçebiliriz, burada ille de maddeler sıralamasına uygun gitmeyeceğiz ama tüm önemli değişiklikleri kapsamaya çalışacağız:

1. Ambalaj Üreticilerine prensipte yeni bir yükümlülük getirilmemekte, ancak yönetmelikte tüm taraflardan istenen tüketicileri bilgilendirici eğitim talep edilmektedir (md.9c).

Ayrıca madde 18/4'de ambalaj üreticilerinin eğer isterlerse piyasaya sürenler adına bir sistem kurabilmeleri alternatifini de muhafaza edilmiştir. Ancak eskiye göre bir farkı, muhtemelen böyle bir durumda Bakanlığın "Yetkilendirilmiş Kuruluşlar" dan talep ettiği şartları ayne bu durumdaki uygulama niyetinde olmasındır.

2. Md. 30/2'de bahsedilen; "ambalaj üreticileri, geri kazanımın (esas itibarı ile toplama ayırma sonrası geri dönüşüm-kazanım süreci kastediliyor) sağlanmasında kapasitenin oluşturulmasından sorumludurlar" konusu ise bir yerde eşyanın tabiatında varolan bir durumdur. Dış dünyada gözlemediğimiz iş bölümünde piyasaya sürenlerin (marka sahiplerinin) daha çok bilgilendirme, ayırma ve temiz toplama-ayırma işlerine konsantre olduğunu, ambalaj ve hammadde üreticilerinin ise geri dönüşüm-geri kazanımını organize eden faaliyetlerde daha fazla yer aldığını göstermektedir. Ancak bu konuda işlerlik ve koordinasyonun sağlanabilmesi açısından Bakanlık, yetkili kuruluşlar ve ambalaj üreticilerini temsil eden kuruluşlar arasında iyi bir bilgi alışverişi faydalı olacaktır.

2. Ambalaj Üreticilerinin de aynı zamanda bir piyasaya süren olduğu kabulü ile hem ek 4 hem de ek 5 formlarını, internet ortamında (bakanlıktan kod ve şifre alarak) doldurularak gerektiği yeni yönetmelikte md 17'de açık ve net olarak belirtilmiştir. Söz konusu bildirim formları özellikle piyasaya sürenler açısından oldukça basitleştirilmiştir.

Ayrıca toplama 3 ton veya daha az ambalaj piyasaya sürenlere mevcut geri kazanım muafiyeti yanındaki bildirim muafiyeti de tanınmıştır (md. 23/7). Bu da olumlu bir adım sayılabilir. Ancak ambalaj tonajı hesabında şimdiye kadar dikkate alınmayan kapaklar

artık yeni yönetmelikte bu hesaba dahil edilecektir (ek 1).

3. Ambalaj Üreticilerinin ambalajları üretim aşamasında işaretlemesi, AB uyum mevzuatı gereği gönüllü duruma getirilmiştir (md 16), ancak özellikle kullanılmış plastik ambalajlarda etkin bir ayırma (sorting) için bu işaretleme bize faydalıdır ve ayrıca çok katmanlı ama kompozit sayılmayan ambalajlar için malzeme bilgisi vermek isteyen ambalaj üreticilerinin kod numaralarına uymaları şartı ile Yönetmelikte karşılığı bulunmasa dahi işaretleme yapmalarına kimse karşı çıkmaz diye düşünüyorum.

4. Piyasaya sürenler için de, daha evvel zorunlu olan ve bizce hem tüketicileri eğitim ve bilgilendirmede, hem de Bakanlığa veya yetkili bir kuruluşa kaydı olmayan üreticilerin mallarını satmama yükümlülüğü getirilen satış noktalarına yardımcı olan işaretleme, yeni yönetmelikte gönüllü hale getirilmiştir (md 22). Bu durumda sakıncalı bulunduğumuz yazılı ve sözlü olarak Bakanlığa iletilmiştir. Çok küçük ambalajlar ve bazı özel durumlar için muafiyetler verilebilir ve bizce bütünlüğü bozmadı.

5. Geri Kazanım hedefleri açısından oldukça iyi ve sorumlu bir gelişme müşahade ediyoruz. Nihai hedef olan % 60 rakamı aynı kalmakla birlikte, hedefler 2014 yerine 2020 yılına kadar yayılmış durumda. Bilhassa geri kazanımın şimdilik tüm yükünün geridönüşümü işlemleri üzerinde olduğu Plastik ambalajlar için önemli bir gelişme olarak kabul edebiliriz. Şehir atıklarını yakma tesisleri (enerji elde etme amaçlı) devreye girince bu yük biraz hafifler.

6. Beşinci maddede hedeflerin yayılmasını olumlu bulduğumuzu belirtmiştik ancak Yönetmelikteki çeşitli maddelerin yorumu ile tüm malzemelerin ayırma ve temiz toplama zorunluluğu gibi önce şimdilik gerçekleşmeyen bir durum ortaya çıkmaktadır. Bunu önlemek için Bakanlığa küçük miktarlardan başlayıp her sene artan ayırma ve temiz toplama

hedefleri önemistik ve belli ölçüde kabul görmüştü ancak nihai karar maalesef böyle olmadı.

7. Yetkilendirilmiş Kuruluşlara izin verilmesi için, temsil ettikleri gerekli pazar payı 5 puan indirilerek %25'e düşürülmüştür ve bizce olumlu bir gelişmedir.

Aynı toplama sisteminin altyapısı sağlanmasınca Rekabet ortamının da bir şekilde doğacağını düşünüyorum. Bu konuda emeği geçen Kuruluşlar yine liderliklerini sürdürebilirler.

Yetkilendirilmiş Kuruluşların yükümlülükleri de md.11'de yapılan düzenlemelerle arttırılmıştır. Bakanlık yaptığımız görüşmelerin bizde bıraktığı intibaya göre Yetkilendirilmiş Kuruluşların ayırma toplama, geri dönüşüm, eğitim ve denetim faaliyetleri içinde daha aktif rol almasını istemekteyiz.

8. Yönetmeliğin eski metninde 2007 yılından itibaren geri kazanım rakamlarının hesabında geridönüşüm tesisinde üretime verilmeye hazır net rakam esas alınır deniyordu (yani geri dönüşüm tesisi çıkış rakamı) ve proses firsesi % 30'lar mertebesinde bulunan plastikler için çok zorlayıcı bir durum olacaktı, yeni yönetmelikte bu durum "geri kazanım rakamlarının hesabında toplama ayırma tesisi çıkış rakamı" şeklinde düzeltilmiştir (md. 23/5) (Avrupa Birliğinde de aynı hesap bazı uygulamaktadır). Bakanlık ayırma ve temiz toplamanın direkt olarak desteklenmesini hedeflediği için, yeni bir düzenleme olarak; geri kazanım belgeleri (bir geçiş döneminden sonra) sadece lisanslı toplama ayırma firmalarından alınabilecektir (md 18/3).

9. Bakanlığa, sorumlu şirketler ve / veya Yetkilendirilmiş Kuruluşların yaptığı yıllık bildirimlerde, ayrıca ambalaj atığı yönetim planı talep ediliyordu. Yeni uygulamada bu durum kaldırıldı ve bu planların söz konusu kuruluşların lisanslı işletmelerle birlikte ayırma toplama protokolleri yapacakları Belediyeler tarafından Bakanlığa verilmesi benimsendi (md. 8/2b). Ancak tabii ki bu planların hazırlanmasına katkı talep ediyor, ayrıca ayırma toplama için yapılacak tüm protokoller Bakanlığa ibraz edilecek. Söz konusu bu uygulamalar içinde yine geçiş dönemi var. Ambalaj Atıkların Yönetim Planlarının esaslarını Bakanlık belirleyecek.

10. Önemli uygulama değişikliklerinden bir tanesi de başta satış noktaları olmak üzere ambalaj atığı üreticilerinin atıklarını ayırma biriktirdikten sonra, yeni yönetmelik gereği bedelsiz olarak belediyenin ayırma toplama sistemine vermeleri yükümlülüğünün getirilmesi (md.5d, md.12b, md.26). Biz Bakanlığa yazmışız, özellikle satış noktaları için bu konuda daha yumuşak bir geçiş ve düzenlemeler teklif etmiştik. Çünkü oluşacak gelir kaybının bir ihtimal başka olumsuzluklar doğurabileceğini

düşünüyoruz, tabii ki artık uygulamayı izlemek gerekiyor.

11. Yine bir önemli değişiklikte Büyükşehir Belediyelerinin yetkileri konusunda oldu. İstihbar ettiğimize göre Büyükşehir ve ilçe Belediyeleri arasındaki bazı çekişmeler sistemde Bakanlığın dikkatini çekecek kadar ahsahlık yarattı. Büyükşehir Belediyelerinin ayırma toplama yönlendirici tedbirler alma yetkileri kaldırıldı, koordinasyon görevleri ise devam ediyor (md. 8b).

Gelişen ayırma ve temiz toplama faaliyetleri nedeni ile çöp toplama ve gömme yükü, sabit yatırım ve operasyonel yönden hafifleyeceği için, Belediyelerin ayırma toplama maliyetleri ölçüde finansal hatırla bulunmaları arzu ediliyordu ancak anladığımız kadarı ile mevcut mevzuat nedeni ile böyle bir hükümün Yönetmeliğe konulması gerçekleşemedi, onun yerine "bu çalışmaların personel, ekipman yerleştirme ve benzeri teknik ve idari konularda desteklenmesi" hükmü kondu ama etkinliği tabii ki ilgili belediyeye bağlı olacaktır (md.8c).

12. Geri Kazanım hedeflerine üst üste 3 yıl ulaşılamaması nedeni ile uygulanacak yaptırımlar konusunda da yapılan bir değişiklik ile "zorunlu deponizasyon" uygulaması kaldırıldı ve 2872 sayılı Çevre Kanunundaki yaptırımlara atfı yapıldı (md.24). Depozito uygulaması esasında sadece rijit ambalaj içinde piyasaya sürülen (daha ziyade hızlı tüketim maddeleri) için geçerli olabilirdi, ama pratikte uygulaması pek mümkün değildi. Kaldırılması bence isabetli olmuştur.

13. Katılımcılık ve uygulamalara yön verme açısından bizim önem atfettiğimiz ama geçtiğimiz 2 yıl içinde hiç toplanmayan "Ambalaj Komisyonu" nun teşkil, üye adedi ve toplanma durumu yeni yönetmelikte tamamen Bakanlığın inisiyatifine bırakılmış durumda (md.36). Bu durum konuya pek sıcak bakılmadığını gösteriyorki, anlamakta güçlük çekiyoruz.

14. Satış Noktalarına da yeni Yönetmelikte, daha aktif olmalarını gerektirecek bazı yükümlülükler getirildi ve yaptıkları çalışmalar yıllık olarak beyan zorunluluğuna tabi oldular, ayrıca Ambalaj Komisyonunda da üye olarak yer alacaklar (bu konuda Bakanlığa yazılı öneride bulunmuştu).

15. Lisanslı işletmeler ve lisans uygulamaları içinde şunları söyleyebiliriz (md.32-35): Toplama ve ayırma ile geri dönüşüm lisans başvuru belgeleri için ayırma formları düzenlenmiştir (ek 6A ve ek 6B), Lisans vermek için daha spesifik şartlar getirilmiştir.

Ön Lisans uygulaması kaldırılmıştır. Geri dönüşüm tesisleri için geçici çalışma süresi prosedürü iptal edilmiş, direkt lisans verme yöntemi benimsenmiştir. Bunun nedenini ise bilemiyoruz?

Toplama ayırma tesisleri için en fazla 6 ay geçici çalışma süresi tanınmıştır, aynı yıl içinde lisans alırlarsa, geçici çalışma süresi içinde o yıla mahsus topladıkları atıklar içinde belge verebileceklerdir. Yeni Yönetmeliğin yayımlanmasından evvel işlemleri başlayan işletmeler ve halengeçici çalışma / lisans süresi sona ermeyenler içinde gerekli düzenlemeler yapılmıştır (Geçici madde 1).

16. Yönetmeliğimizin başında yer alan "Tanımlar" da bazı değişiklikler yapılarak AB Direktifindeki tanımlarla daha uyumlu hale getirilmiştir, bunun en bariz örneği eskiden tüm geri kazanım ve bertaraf işlemlerini kapsayan "Bertaraf" tanımının şimdi AB Direktifine uygun olarak sadece nihai bertaraf (disposal) işlemini kapsayacak şekilde değiştirilmesidir.

17. Yukarıdaki bazı maddelerde geçiş dönemlerinden bahsettik. Bunlar Yönetmeliğin 41nci maddesinde "Yürürlük" adı altında düzenlenmiş bulunuyor. Bakanlıktan aldığımız şifahi bilgi ilede birleştirirsek:

Lisanslı Kuruluşlar, Piyasaya sürenler ve Yetkili Kuruluşların Belediyelerle yapacakları ayırma toplama protokolleri şartının 1.1.2009'a ertelendiği, 2007/2008 yıllarında da piyasaya sürenler veya Yetkilendirilmiş Kuruluşların, toplama ayırma firmaları yanı sıra geri dönüşüm firmalarından da geri kazanım belgesi temin edebileceklerini, Ambalaj atıklarının ayırma tesisinden sonra lisanslı ayırma tesisine teslim edilmesinde, lisans şartının 1.1.2010'a ertelendiği sonucuna varıyoruz. Ancak başka yorumlara sebep olmaması için, esas itibarı ile bazı elastikiyetler sağlamak için bir geçiş döneminde izin verdiği belli olan 41nci maddenin daha net bir yazılı açıklamasının Bakanlığımız tarafından yapılmasının yararlı olacağını düşünüyorum.

Yeni Yönetmeliğimizin başanlı uygulamalara vesile olmasını diliyorum, 10 yıl evvel sadece kullanılmış ambalaj toplayıp, basit bir ayırma sonra satılan şimdiki artık bilgisayar kontrollü geri dönüşüm tesislerine sahipler, bu ilerleme ve gelişme de tüm tarafların bir payı var. Hepinize saygılar sunarım.

İngiltere atık stratejisi – öylesine bir belge mi?

İngiltere'nin uzun zamandır beklenen atık stratejisi önemli bir yasal gelişme olarak mı görülmelidir yoksa o da firma raflarında tozlanmayı mı mahkûmdur? İklim değişikliği ile beraber "görünmez atık" meselesinin de ele alındığı Kuzey Londra Geri Dönüşüm Forumunda bu soru ortaya atıldı.

İngiltere kendi atık stratejisini başlattıktan yaklaşık iki ay sonra, atık yönetimi şirketlerinde bu yeni gelişmenin kendi işleri için ne kadar anlamlı olacağı hakkındaki tartışmalar hala devam etmektedir. İklim değişikliğinin, giderek artan atık mevzuatının ve vergilerin hakim olduğu bir dünyada atık yönetimi şirketlerinin karşı karşıya olduğu zorlukların ele alındığı faal bir toplantı olan geçen ayki Kuzey Londra Geri Dönüşüm Forumunda ana tartışma konuları arasında yasal yetkiler ve kolaylaştırıcı tedbirler vardı.

Çevre, Gıda ve Köyişleri Bakanlığı (Defra) tarafından 24 Mayıs tarihinde başlatılan İngiltere atık stratejisinde evsel atıkların geri dönüştürülmesine ve çürütülmesine yönelik yüksek hedefler konmuş ve 2010 yılı için yüzde 40; 2020 yılı için ise yüzde 50 geri dönüşüm hedeflenmiştir. AB bakanları AB atık çerçevesi direktifinin revizyonu için esnek ama beş basamaklı bir atık hiyerarşisinde karar kılmadan bir ay önce çıkarılan bu belgede azaltma, tekrar kullanma, geri dönüştürme, geri kazanma ve imha etme ile ilgili kendine ait bir "atık hiyerarşisi" vardır.

Geri dönüşüm

Forumda ortaya atılan konulardan biri insanları geri dönüşümü algılama meselesiydi. Birkaç yıl önce geri dönüşüm temel konu idi ama üyeler bu kez tekrar kullanma metodunun ve atıkların ya da aşırı ambalajın önlenmesinin teşvik edilmesinden söz etti. Giysileri tekrar kullanılmak üzere geri toplayıp ayıklama amacıyla 1985 yılında kurulan LMB (Lawrence M. Barry & Co) Textile Recycling firmasından bir temsilciye göre, "Belki de Londra için sloganımız 'şimdi geri dönüştürün' yerine 'çöpe atmadan önce düşünün' olmalıydı".

London Community Recycling Network (LCRN) teknik müdürü Neil Carrett 22 Haziranda Londra'da yapılan toplantıda on yıl önce düşünülen fikirleri kullanmak yerine yeni kavramlarla çalışmanın daha iyi olacağını söyledi. İşin garibi tekrar kullanma kavramı, geri dönüştürme olarak değil de "idare edin ve tamir edin" olarak İkinci Dünya Savaşında da yaygındı. Çanaklar, tavalar ve raylar ateş püskürüyordu.

"Asıl sorun iklim değişikliği ve bu konuda ne yapılması gerektirir; bir 'atık dünyası'nın ötesine geçmek için aynı mesajı ihtiyacımız var." Bay Carrett, o tarihte Anita Roddick'e ait olan Body Shop'un başlattığı ve bugün deterjan

firması Ecover'in liderliğini yaptığı gibi daha fazla tekrar dolmuş hizmetini gerektiririni söyledi. Bugün süpermarketlere süt merkezleri bile konmuştur.

Atık ve Kaynaklar Eylem Programından Bronwen Jameson 66,7 milyon ton gıda atığının ortadan kaldırılmasının yoldaki beş arabadan birinin yok edilmesi ile aynı anlamda olduğunu söyledi.

İklim değişikliği ve atık ihracatı hakkında konuşan Toplum ve Çevre Projesi Ofisi (CEPO – çevresel meseleleri tanıtmak üzere 1997 yılında kuruldu) şirket sekreteri Bernie Rees örneğin plastik atık ihracatı meselesi için sürekli Çin'i suçlayan insanlara karşı uyarıda bulundu. İngiltere kendi mallarını tükettiği için bu durumun biraz iyiyüzlük olduğunu ve Çin'deki patlamanın da sonsuza kadar devam etmeyeceğini söyledi.

Genel olarak, atık yönetiminde farklı sektörler, paydaşlar ve stratejiler arasında bir "iletişim kanalı" olan Forumun üyeleri atık stratejisinin gönüllü anlaşmalara dayalı olması nedeniyle hayal kırıklığına uğradı ama geri dönüşüm hedeflerinin yanı sıra, tekrar kullanma ve atıkların azaltma yöntemleri üzerinde durulmasından memnundu. Geri dönüşüm oranlarının en yüksek olduğu ülkelerde aynı zamanda çöp dolmuş

sahası vergilerinin de en yüksek olduğu kaydedildi.

Üyelerden birine göre "Daha kesin hareket ederek sorunun özelliğini değiştirmeli, atıktan bir kaynak olarak yararlanmalı ve atıkları azaltmalıyız". Bu kişi atık stratejisinin bu konu ve atıkların azaltılması hakkında çok olumlu bir dilli olduğunu söyleyerek ekledi: "Peki hükümetin desteği nerede? Bu katı mevzuat ve kesin tarihler nedeniyle bazı firmaların işi bitecek."

Ancak, Forum İngiltere'deki atık stratejisinin "dişsiz kaplan" (yasal gücü olmayan) olmadığı konusunda genel olarak mutabıktı. Cezalar içerdiği ve dolmuş sahası vergisini yükselttiği için kamuda sağlam bir yeri vardı.

İngiltere Çevre Kurumundan Kathryn Squires işletmelerin atıkları azaltmalarını, tekrar kullanmalarını ve geri dönüştürmelerini mali açıdan daha fazla teşvik etmek için dolmuş sahası vergi yükselticisinin 2008 yılından itibaren en az 2010/2011 yılına kadar yılda £8 (bugünkü £24 seviyesinden 2010 yılında £48 seviyesine) arttırmanın çok iyi fikir olduğunu ama izinsiz atıklar başta olmak üzere yasadışı faaliyetlerde patlamaya sebebiyet verebileceğini söyledi. Ancak, üyeler özellikle iklim değişikliği nedeniyle vergi ve hedeflerle beraber çevresel bilincin artmasını memnuniyetle karşıladı: "Bu her zaman kamunun gündemindeydi, bir zamanlar çevre ile ilgili bir konuya basında yer vermek için mücadele etmeniz gerekiyordu ama şimdi medya bize gelerek bizden fikir alıyor."

Ancak, insanların göstereceği ilginin de bir sınırı vardı ve insanlara atık hakkında "temel seviyede" eğitim verebilmek için daha çok çalışılmalıdır. "Kuzey Londra Atık Kurumunun yılda 70.000 tonluk hedefine ulaşamadığı kimsenin umurunda olmaz ve kimse bununla ilgilenmez," diyor CEPO'dan Rees. "Ama eğer kendi çikletlerini yetiştirmeye başlar ve her

Temmuz ayında bunlardan yerlerse, değişikliği kendileri yapmaya girişirler."

Yerel makamların rolü

Rees'in dediğine göre yerel makamların ne yapması gerektiği konusunda çok şey söyleniyor ama bunları yapma yetkilerinden söz edilmiyor. "Temel seviyede" yeterli konsültasyon da yoktu.

Bu stratejiye göre yerel makamlar hem evsel hem de ticari müşteriler için kullanışlı bir geri dönüşüm hizmeti sunmalı ve yeni altyapı planlama ve buna yatırım yapma konusunda "yerel liderlik" yapmalıdır. Bu amaçlara nasıl ulaşılacağı ise daha da belirsizdir.

Belki de en somut adım Defra'nın, yerel makamların atıkların azaltılması ve geri dönüştürülmesi için evlere mali teşvik vermesine getirilen yasağın kaldırılması konusunu danışma planıdır. Yerel hükümet, atıkları geri dönüştüren ailelere geri dönüşüm yapmayan hanelerden alınan para ile destek verilen programları uygulama konusunda serbest olmalıdır.

Bu stratejiye göre yasağın kaldırılması ile İngiltere diğer birçok Avrupa ülkesi ile aynı paralele olacak ve dolmuş sahalarda atılan yıllık atık miktarını yüzde 15 azaltabilecek ki bu da 1,5 milyon ton ya da hane başına 130 kg demektir.

Hükümet ayrıca birleşik ısı ve enerji hizmetlerinde ikinci ger kazanılmış yakıt kullanılması için sermayeden daha fazla ödenek ayırmayı planlıyor.

Diğer detaylar

Bu stratejide, tekrar kullanılmayan, geri dönüştürülmeyen ya da çürütülmeyen evsel atık miktarını 2000 yılındaki 22,2 milyon tondan daha yüksek seviyelerden yüzde 29 indirerek 2010 yılında 15,8 milyon ton seviyesine düşürme

şeklinde yeni bir hedef belirlenerek atıkların önlenmesi üzerine odaklanılıyor. Amaç evsel atıkları 2020 yılında 12,2 milyon tona kadar azaltmak – yüzde 45'lik bir düşüş. Bu da kişi başı yüzde 50 azalma demek (2000 yılında 450 kg'dan 2020 yılında 25 kg'a).

Bu stratejide, bu amaçlara ulaşmak için işletmelere ve evlere tavsiye ve hizmet sunmada yerel hükümetin ve bölgesel kurumların önemli rolü de vurgulanarak "işlerini yapmak için doğru yapılara, araçlara ve desteğe ihtiyaçları olduğu" ekleniyor.

Ancak, yetkililerin bu amaca ulaşabilmesi ve özellikle aşağıdakileri yapabilmeleri için Hükümetin planlarında yeterli somut tedbir yok:

- İki katlı bölgelerde yerel makamların birlikte çalışabilme becerisini arttırmak;
- Yerel makamlar için yeni bir yerel performans paketi hazırlamak;
- Yerel ve özellikle daha küçük ölçekli işletmelerin kendi atıklarını azaltmasına ve geri dönüştürmesine yardım etmek için yerel makamları teşvik etmek; ve;
- Bölgesel kalkınma kurumlarını ve diğer bölgesel kurumları yerel makamlarla ve üçüncü sektör örgütleriyle işbirliği yaparak işletme atıklarını ve kaynak yönetimini koordine etmeye teşvik etmek. ■